

unter den Namen der Durgā H. c. 54. MED. — b) *Kupplerin* H. an. MED. — c) Beiname der Gaṅgā (vgl. किराति) H. an. der himmlischen Gaṅgā ÇABDAM. im ÇKDR. — Vgl. किरात, अम्बुकिरात, किकिरात.

किरातक m. 1) am Ende eines adj. comp. = किरात 1, a. VIÇV. 3, 3. — 2) = किराततित्त RĀCAN. im ÇKDR.

किराततित्त (कि० + तित्त) m. (n. die Frucht) *Agathotes Chirayta* Don., ein Enzian, bitteres Mittel, AINSLE 2, 373. AK. 2, 4, 5, 8. SUÇR. 1, 222, 3. 2, 65, 12. 326, 6. 416, 6. Auch किराततित्तक 1, 137, 14. 183, 7. 2, 174, 17. 420, 12. — Vgl. अनार्यतित्त.

किरातरुनीय (von किरात + रुनीय) n. Titel eines Kunstgedichts von BHĀRAVI, welches den Kampf Arjuna's mit Çiva in der Gestalt eines Kirāta (vgl. ARĀ. 3, 22. fgg. 43) beschreibt, GILD. Bibl. 231—233. Verz. d. B. H. No. 518—523. Z. d. d. m. G. 10, 499.

किराताशिन (किरात + आशिन) m. Bein. des Vogels Garuḍa (*Verschlinger der Kirāta*) ÇABDAM. im ÇKDR. LIA. II, 637.

किराति f. Bein. der Gaṅgā ÇATĀDH. im ÇKDR. — Vgl. किराती unter किरात.

किरातिनी (von किरात) f. N. einer Pflanze (s. जटामोसी) ÇABDAM. im ÇKDR.

किरारि m. N. pr. eines Volkes LALIT. 123, N. (v. l. विरारि).

किरिरे von 3. कर् P. 3, 3, 108, VĀRTI. 8, Sch. — m. = किरि ein wil- des Schwein Up. 4, 144. BHAR. zu AK. 2, 3, 2. ÇKDR. H. 1287. — Vgl. किर्याणी.

किरिर्क (von 3. कर्) adj. *sprühend*: नमो वः किरिर्कभ्यो देवानां कर्- येभ्यः VS. 16, 16. Ind. St. 2, 43.

किरिर्किञ्चिका f. ein best. musikalisches Instrument H. c. 86.

किरिदि n. die Frucht der *Phoenix paludosa* Roxb. TRIK. 2, 4, 42.

किरिद्र s. विकिरिद्र.

किरिश N. pr. eines Mannes s. कैरिश.

किरीट Up. 4, 186. m. n. gaṇa अर्धचादि zu P. 2, 4, 31. TRIK. 3, 5, 13. m. SIDDH. K. 249, a, 3. 1) m. n. Diadem AK. 2, 6, 3, 3. 3, 4, 26, 195. 39, 222. H. 631. ववन्ध चैव मे मूर्ध्नि किरीटमिदमुत्तमम् (wie das nächst Folgende von Arjuna gesprochen) ARĀ. 5, 13. दिव्यं चेदं किरीटे मे स्वय- मिन्द्रो युयोङ्क 11, 5. MBH. 4, 1384. 13, 885. R. 3, 56, 46. 6, 36, 116. PAÑ- KĀT. 44, 15. (देवाः) किरीटवद्वाञ्जलयः KUMĀRAS. 7, 92. किरीटम् Bein. Arjuna's (vgl. किरीटिन्) MBH. 14, 2436. किरीटमालिन् dass. 3, 11906. 12370. 4, 1997. BHĀG. P. 1, 7, 15. adj. mit einem Diadem geschmückt HARIV. 13018. — 2) N. eines Metrums (4 Mal —————) —————) COLEBR. Misc. Ess. II, 163 (XIX, 3).

किरीटिन् (von किरीट) adj. mit einem Diadem geschmückt BHAG. 11, 17, 46. ARĀ. 1, 3. MBH. 3, 14249. 13, 2276. R. 3, 42, 4. BHĀG. P. 2, 9, 15. 6, 1, 34. Als subst. m. Beiname von Indra MBH. 1, 1525. 13, 765. von Ar- juna TRIK. 2, 8, 16. H. 709. पुरा शक्रेण मे दत्तं पृथ्यतो दानवर्षमैः । कि- रीटे मूर्ध्नि सूर्याभे तेनाङ्गुली किरीटिन् (vgl. u. किरीट) ॥ MBH. 4, 1384. 3, 1928. 11895. 12578. BHAG. 11, 35. PAÑKĀT. III, 235. Ein किरीटिन् er- scheint im Gefolge Çiva's MALLIN. zu KUMĀRAS. 7, 95.

किरोडाय्, किरोडायति *betrügen*, s. N. 33 zum gaṇa काण्डादि.

किर्मिरे adj. *bunt* VS. 30, 21. — Vgl. किर्मिरे und कर्बुर.

किर्मि f. 1) *Halle* MED. m. 7. — 2) *eine Puppe von Gold* MED. von Eisen VIÇVA im ÇKDR. — 3) *Butea frondosa* Roxb. (s. पलाश) MED.

किर्मिरे 1) adj. *bunt*, als m. die bunte Farbe AK. 1, 1, 2, 26. TRIK. 3, 3, 340. H. 1398. an. 3, 537. MED. r. 136. — 2) m. a) *Orangenbaum* (vgl. किर्मिरेवच्) MED. — b) N. pr. eines von Bhimasena besiegtten Rāk- shasa TRIK. H. an. MED. MBH. 3, 368. 385. fgg. Bhimasena führt da- her die Beinamen: किर्मिरेजित् TRIK. 2, 8, 15. ऽनिमूदन H. 708 (ÇKDR. und WILS.: ऽमूदन). ऽभिद् BHŪRIPR. im ÇKDR. ऽग्रिरे H. 708, Sch. Vgl. कर्बुर und कल्माष, welche zugleich die Bed. von *gesprenkelt* und von Rākshasa haben.

किर्मिरेवच् (कि० + वच्) *Orangenbaum* TRIK. 2, 4, 12. Eher m. als f., wie ÇKDR. und WILS. angeben.

किर्मिरित (von किर्मिरे) adj. *bunt, gesprenkelt* PRAB. 81, 4.

किर्याणी (von किरि) f. eine wilde Sau AK. 2, 5, 2, Sch.

किल्, किलैति *weiss sein* (v. l. frieren); *spielen* (vgl. किल, केलि) DHĀ- TUP. 28, 61. — किल्, केलैपति *werfen* DHĀTUP. 32, 64, v. l. für कल्.

1. किल् adv. *quidem*, sowohl bekräftigend und hervorhebend: *gewiss, ja*; als erklärend: *nämlich*; auf das Wort folgend, welches hervorge- hoben wird: स्वाडुक्किलायं मधुमां उतायं तीव्रः किलायं रसवो उतायम् RV. 6, 47, 1. अन्या किल् त्वो परि घृताते 10, 10, 13. इन्द्रः किल् श्रुत्या धृ- स्प वेद 111, 3. हूरं किल् जग्मुः 8. धृमपुत्रा किलभिवम् 159, 4. AV. 4, 7, 3. रत्तिकल् RV. 10, 97, 5. AV. 1, 24, 4. न किला रिषायन RV. 10, 94, 10. शत्रुं न किला विवित्से 1, 32, 4. एष वै किल क्विपो यामः ÇAT. BR. 3, 7, 3. 4. त्रिप्रं किल 5, 5, 5, 14. 12, 8, 3, 7. 14, 9, 1, 5. व्युषिताश्च इति ध्यातो ब- भूव किल पार्थिवः MBH. 1, 4686. न नु नामाहमिष्टा किल तव N. 12, 12. ततः किल महावीर्यो भीष्मः शातनवो नृपान् । अधिनिप्य महातेजास्ति- स्त्रः कन्या जहार ताः ॥ MBH. in BENF. Chr. 14, 18. 48, 12. 52, 14. 54, 15. 16. 59, 22. INDRA. 5, 28. BRĀHMAN. 3, 11. N. 22, 21. 24, 19. R. 1, 4, 31. 5, 1. 20, 3. 34, 18. 45, 17. 2, 61, 12. 3, 4, 3. 11. 12. 14. 42 u. s. w. SUÇR. 1, 136, 9. BHARTṢ. 1, 35. 79. MĀKĀH. 1, 11. 102, 13. 142, 1. 154, 5. 172, 23. ÇĀK. 17. 33. 41. 121. 157. 17, 21. 78, 18. 83, 7. 90, 19. PAÑKĀT. Pr. 10. I, 88. 348. 416. II, 70. III, 171. V, 18. 167, 1. MEGH. 101. 106. RAGH. 1, 27. 2, 27. 53. 4, 5. 12, 5. 22. KUMĀRAS. 1, 51. VID. 2, 14. ÇRUT. (BR.) 5, 37. DAÇAK. in BENF. Chr. 179, 17. 182, 2. 186, 23. 201, 4. Als v. l. für कल् ÇĀK. 118. Aus- nahmsweise am Anfange eines Halbverses oder Satzes: सत्यसंघेन वीरे- ण राघवेण महात्मना । किल क्वैव सुमहत्साध्यमत्रागतः पुनः ॥ R. 4, 14, 14. एवमभिक्रिते क्रव्यमुखश्चतुरक्रमुखमवलोकयति । किल वद किंचि- द्येन मम शक्तिर्भवति *er sieht ihn an, als wenn er sagen wollte, so sprich doch Etwas u. s. w.* PAÑKĀT. 89, 4. Ueber किं किल s. u. किम् 2, c, 5. Nach den Lexicographen wird किल gesetzt: 1) *वार्तायाम् wenn Etwas berichtet wird* AK. 3, 4, 32, (COLEBR. 39, 16. TRIK. 3, 3, 466. H. an. 7, 46. MED. avj. 73. — 2) *संभाव्ये als Ausdruck der Möglichkeit, Wahrschein- lichkeit* AK. H. an. MED. निशये SĪRAS. zu AK. im ÇKDR. — 3) *अनुमतेि wenn man einwilligt* TRIK. MED. (lies अनुपय st. अनुशय). — 4) *अरुचौ als Ausdruck des Missfallens* TRIK. H. an. — 5) *अस्तीकि als Bez. der Un- wahrheit* H. an. — 6) *हेतौ als Bez. des Grundes* H. an.

2. किल (von किल्) m. *Spiel, Tändelei* H. c. 113. — Vgl. केलि.

3. किल m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 36. 37.